

J.C. van de Haar

Het is volbracht

‘Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: Het is volbracht.

En Hij boog het hoofd en gaf Zijn geest over.’

Johannes 19:30 ¹

Verdeeld over de vier evangeliën vinden we de zgn. kruiswoorden, oftewel de zeven uitspraken van onze Heer en Heiland vanaf Golgotha's kruis. Het meest bekende kruiswoord staat opgetekend in Johannes 19:30: *‘Het is volbracht’*. Chronologisch gezien is deze uitroep van overwinning het zesde en voorlaatste kruiswoord. Wat hebben deze woorden te zeggen? Wat betekent deze uitspraak? Daarbij willen we in deze korte studie stilstaan.

‘Het is volbracht’. In het Grieks is het slechts één woord: *tetelestai*. Een woord dat weliswaar in velerlei opzichten wordt gebruikt, maar dat steeds een duidelijk verwante betekenis heeft. Het gaat in het Grieks om een dienstwerk dat is voleindigd, een schuld die is afbetaald, een kunstwerk dat is voltooid – steeds is de zin dat iets tot een einde gebracht is. Toegepast op Christus' offer geldt eenzelfde betekenis: het verzoeningswerk is voleindigd. Er is niets meer te doen overgebleven, en er kan niets aan worden toegevoegd; noch door mensen, noch door Christus. Werkelijk alles is gedaan, het is helemaal volbracht.

Onlangs viel het me op dat deze belangrijke waarheid direct in het daaropvolgende vers op treffende wijze wordt bevestigd, doordat daar met een zekere nadruk over de aansluitende sabbat wordt gesproken: *‘De Joden dan, opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op de sabbat, daar het de voorbereiding was (want de*

¹ Voorhoeve-vert. 4e ed.

dag van die sabbat was groot), vroegen Pilatus, dat hun benen gebroken en zij weggenomen zouden worden’ (Joh. 19:31). Na het werk kwam de rust, want alles was gedaan.

De parallel met Genesis 2:1-2 is opvallend en onmiskenbaar: ‘Zo zijn de hemel en de aarde voltooid [SV1977: volbracht], en heel hun legermacht. Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid [SV1977: volbracht] had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had’ (HSV). Zoals er na de voltooiing van het scheppingswerk een sabbat aanbrak, brak er evenzo een sabbat aan na de voltooiing van het verzoeningswerk. Ten teken dat het werkelijk volbracht was. Er is niets meer te doen overgebleven, en er kan niets aan worden toegevoegd. Christus heeft alles gedaan. Daarin – in het offer van Zijn Zoon – kan God rusten. Daarin kunnen mensen door het geloof eveneens rusten. Daarin heb ook ik rust gevonden. Want ik weet: Het is volbracht.

*‘Het is volbracht,
het Lam van God alleen,
is tot in eeuwigheid ons loflied waard’.*

(Opw. 260:4).

